

ODPŁYNAĆ (6) *vb pf*

o jasne.

[*inf* odpłynąć.] ◇ *fut* 3 *sg* odpłynie (2). ◇ *praet* 1 *sg m* -m odpłynął (1). ◇ 1 *pl m pers* odpłynęliśmy (1). ◇ 3 *pl m pers* odpłynęli (1). ◇ *plusq* 3 *sg m* był odpłynął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Oddalić się łodzią lub statkiem; navigare, remigare Vulg* (5) : *HistRzym* 10v; Gdy tedy odpłynęli iákoby ná dwudziełtu y pięci ábo ná trzydzieści ftáiw: wyźrzeli Ieśufá *WujNT Ioann* 6/19.

[*odpłynąć czego*: A Eneasz [...] prágnie rychło płynąć/ A źemie vľubionéy co prędzéy odpłynąć [*dulcesque relinquere terras* IV 281]. *VergKoch* 101 (*Linde*).]

odpłynąć od czego (1): A my po dniách Przałnikow odpłynęliśmy od Philippowá *WujNT Act* 20/6.

odpłynąć na czym (1): Bo kto ná máłym czołnku nadáley odpłynie/ Ten śie czałém y z głowá narychley ochynie. *RejWiz* 90v.

Przen (1) :

Zwrot: »odpłynąć od brzegu« (1): Pátrzayże iż v tego iezyorá á v tego marnego świátá ľą też tu tobie ty dwie łodce pośtáwione: iedná zakonu śtárego/ á druga w ktorą wśtąpił ten dobrotliwy Pan troy/ á raczy [...] obiecowáćci to y okázowáćci/ iż othom ia nędzniku odpłynął od brzegu/ á ná głębią wśzytkich niebeśpieczności świáthá thego/ á nic śie nie ľękam *RejPos* 174v.

2. *Wyciec, wylać się [czym = z czym]* (1) : weźmiś rośpaloné źelázo/ á przepal ony guzy/ náfyźe grynśzpanu w rány obwiázawśzy zás á przywiń/ iż mu [*grynszpan*] nieodpádnie/ áni krwiá odpłynie. *SienLek* 182v.

Synonimy: odbić się, odejć, odepchnąć, odepchnąć się, odłóżyć, odrazić, puścić się.

Formacje współrdzenne cf PŁYNAĆ.